

in nesrečo, kako je umirajoč molil: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!« A koliko tega duha Kristusovega, tega duha božjega nosi v sebi oni, ki sovraži svojega bližnjega? Kako tak človek, ki živi v sovraštvu, ni več krščanski niti v svojih molitvah, ko veliko krščansko molitev: »Oče naš, odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom«, moli le še samo z ustnicami, ne pa v duhu in resnici, kakor je učil Kristus. Kolikokrat je ravno sovraštvo v srcu krivo, da človek sploh več ne moli, da ne prejema več svetih zakramentov, ali da jih prejema nevredno, da se čisto loči od Boga!

Žalosten madež je sovraštvo, ker rodi tako žalostne sadove. Koliko dolgoletne jeze, žalosti in nemira rodi sovraštvo, ki se je zajedlo v dušo, koliko grehov zraste iz njega! Kako postanejo radi sovraštva razdivjane cele družine, cele vasi in leta ter leta trpijo ob tem! Koliko premoženja požre večkrat to trmasto sovraštvo, kolikokrat je krivo, da poje po naših krajih boben, da pridejo cele družine ob vse! In kolikokrat je to celo morje gorja samo radi malenkosti, ki še besede ni vredna, a jo je razpihal napuh in nespametno samoljubje v tak grozen ogenj. In kolikokrat tako sovraštvo, ki se je zajedlo enkrat v dušo, ne ugasne niti ob svitu mrtvaške sveče in stopi duša tja na oni svet polna sovraštva do svojega bližnjega, pa jo zadene usoda kakor hlapca, ki ni hotel odpustiti svojemu sobratu in ga je pustil njegov gospodar vreči v ječo, dokler ne poplača vsega dolga. Kako silno resno se glasijo Kristusove besede: »Tako bode tudi moj nebeški Oče vam storil, ako ne odpustite vsakteri svojemu bratu iz svojih src« in kažejo usodo nespravljivega sovraštva tam v večnosti!

To je sovraštvo. Žalbog, da ga je med nami toliko, še bolj žalostno je, da se jih toliko ob svojem dolgoletnem sovraštvu ne zaveda, kako usodno je to, da je sovraštvo ravno tako nekrščansko, kot krivica, nečistost, nezmernost, da tudi o njem veljajo besede sv. pisma, da taki ne bodo videli nebeškega kraljestva. Nič ne velja izgovor: »Ne morem drugače, ne morem odpustiti.« Če bi ta izgovor veljal tukaj, bi veljal pri vseh drugih grehih. Res se nespametni napuh in razaljeno samoljubje branita odpustiti, a veljajo tu besede, ki jih je Bog govoril sovražnemu Kajnu: »Tvoje poželenje naj bo pod teboj in ti gospoduj nad njim«, veljajo besede Kristusove: »Kdor hoče moj učenec biti, naj zataji samega sebe.« Če bi pa povprašal takega človeka, ki nosi v svoji duši sovraštvo: »Koliko si si resno prizadeval, da bi obvladal sovraštvo, koliko si za to že molil, koliko si za to že prejel sv. obhajil, bi ne vedel in ne mogel dati odgovora. Ne more odpustiti, ker noče. — »Vojsko vojski«, tako se je glasilo po prestanih grozotah svetovne vojske. Za nas pa naj bi v vsem našem življenju veljalo geslo: »Sovraštvo sovraštvu!« Naj bi iz naših vasi, iz naših krajev,

iz vsega našega življenja izginil ta nekrščanski madež! Naj bi izginil ves nemir, vse solze, vsa nesreča, ki jo rodi sovraštvo in naj bi vsi skušali oni »blagor«, ki ga je spregovoril Kristus krotkim in miroljubnim.

*

Velika naloga katoličanov. Katoliški škofje v Nemčiji so izdali skupen pastirski list, v katerem toplo pozdravljajo prizadevanje za mir v smislu navodil papežev Benedikta XV. in Pija XI. Katoličani, pred vsem katoliška društva in katoliško časopisje, naj to prizadevanje po svojih močeh podpira. Kakor pri naših oltarjih nikdar ne umolkne velika prošnja: »Daj, Gospod, mir v naših dnevih«, tako naj katoličani vztrajno delajo na to, da se zunaj v življenju pospešuje mir, da se zabranjujejo nespouzumljenja, da se odpravlja sovraštvo med posameznimi stanovmi, da se naučimo biti pravični tudi drugim narodom.

Prav se mu je zgodilo. Brezvestni in propadli ljudje delajo ogromne dobičke s tem, da zalagajo in prodajajo umazano, nesramno berilo, s katerim se zastruplja na tisoče, pred vsem mladih duš. Takih založnikov imajo posebno na Nemškem veliko. Katoliškemu mladinskemu združenju v Stuttgartu se je posrečilo nabrati zoper nekega takega založnika v Berlinu toliko obtožilnega materijala, da ga je policija zaprla, njegovo umazano pa zaplenila. Zapor je primeren prostor za vse take, kajti, če morajo v zapor ubijalci in morilci teles, zakaj ne bi morali tja tudi ubijalci duš. To mladinsko združenje je od policije tudi zahtevalo z 900 podpisov, da se ne smejo nalepljati pohujšljivi lepaki in da se ne smejo na javnih prostorih, kakor na kolodvorih itd., prodajati umazani spisi. To je pač mladina, ki se zaveda, kaj je njena čast, njeno dušno in telesno zdravje.

Verska vzgoja. Na Poljskem so imeli meseca julija krščanski učitelji svojo letno zborovanje. Na tem so posebno povdarili, da se mora vzgoja otrok, če naj bo uspešna, vršiti na verskem temelju. Združenje je tudi naložilo svojim članom dolžnost, da opozarjajo tudi starše otrok na vrednost in potrebo verske vzgoje.

Dobrotnik ubogih. V Trevignanu na Italijanskem so postavili dne 12. septembra spomenik duhovniku Tomažu Silvestru. On je bil na Italijanskem prvi, ki se je že v 18. stoletju začel zanimati za gluhoneme otroke in jih začel poučevati ter vzgajati.

Vesela rast katoliške Cerkve na Angleškem! Kako vedno raste katol. Cerkev na Angleškem, kaže sledeči slučaj: V predmestju velikega mesta Birmingham so te dni posvetili veliko župnijsko cerkev sv. Družine. Ta župnija je bila ustanovljena l. 1901 in je imela za službo božjo le malo dvoranico pri neki trgovini. Število vernikov je v teh 27 letih tako močno naraslo, da so morali postaviti prostorne cerkve.

Na naslov železniške direkcije v Ljubljani! Prebivalci Sotelske doline se obračamo ponovno na naslov s pozivom, da konečno vendar že uredi prometne razmere na progí Grobelno—Rogatec in odpravi nesmiselno spremembo voznega reda, ki je bil uveden s 1. oktobrom t. l., ali pa nam naj vsaj pojasni, čemu odhaja popolnanski vlak iz Mestinja že ob 12.50 uri? Na čigavo željo in komu v korist? Dotičnemu, ki bi prišel rad čim preje in čim cene v Celje ali v Maribor, prav gotovo ne, ker mora potem čakati na Grobelnem dve uri na zvezo hodisi na to ali ono stran! To čakanje bo zlasti v zimskem času za vsakega huda in težka pokora. Zato pozivamo naslov, da to spremembo voznega reda, ki jo moremo vsi smatrati edino le za šikano in nesmiselno kaprico, takoj odpravi! Kajti, le mimogrede omenjeno, pri tem niso oškodovani samo naši interesenti, temveč tudi interesi državnega avtoprometa, ker državni poštni avtomobil baje k temu vlaku ne more voziti in odhaja pozneje vedno prazen na Mestinje. Kakor je videti, si država pljuje v svojo lastno skledo.

Razkrit zločin pri Bledu. O groznem in zverinskem zločinu pri Bledu smo zadnjič poročali. Hitreje, kot se je to pričakovalo, se je zločin pojasnil. Umorjena je neka 22letna Anica Vršnik. Bila je služkinja. Imela je ljubavno razmerje z nekim kmečkim fantom že tri leta. Posledice niso izostale. Poslovila se je iz službe in — izginila. Zdaj so našli njene zgorele ostanke. Umoril, razsekal in zažgal jo je njen ljubimec. — Kako strašen je ta konec nesrečne mladenke, ki se je udala grehu! Kako izgubljeno, za vedno uničeno je življenje kmetskega fanta, ki je iz greha nečistosti padel v tako strašen greh — uboja. Mladina, živi pošteno!

Divji lovec — ustreljen! Sedanji čas je za divje lovec na gamze zelo zapeljiv. In tako je zapeljal tri kmete iz solčavskih hribov, da so šli nad gamze v Kamniške planine. Tri lepe gamze so ustrelili, jih na tla položili in legli k počitku. Slučaj pa je hotel, da sta ta dan bila v teh gorah dva lovska čuvaja. Z vrhov sta opazila mrtvo in živo trojico na bregu. Previdno sta se priplazila do njih. Zavpila sta. Eden je zbežal, eden je spal naprej, tretji pa je dvignil puško in pomeril. Pomerila pa sta tudi lovska čuvaja in sprožila: divji lovec je padel ustreljen na tla. Speči tovariš se je zbudil, a se je takoj udal. Moral je sedaj vse tri gamze nesti v Kamnik. Sodišče v Kamniku sedaj preiskuje, kdo so ti trije divji lovci. Ustreljeni je neki Pankrac Klemenšek, baje oče peterih otrok. Preiskuje pa se tudi, če sta lovska čuvaja pravilno ravnala, ko sta takoj streljala.

S sejma je šel in — izginil! Neki kmet iz ptujske okolice je prignal v

nedeljo, dne 7. t. m., kobilo v Maribor na sejem, kjer jo je prodal za 1300 D. Ker ga več dni ni bilo domov, je žena poizvedovala po njem, a do danes še brez uspeha.

Škofovska konferenca se je vršila te dni v Zagrebu. Iz Slovenije je bil navzoč škof dr. Jeglič. Posvetovanja so se vršila zgolj o cerkvenih zadevah. Nasprotnikom Cerkve to ni bilo všeč in so hoteli celo stvar politično pobarvati, kar pa se jim ni posrečilo.

Naš rojak na Dunaju obhaja 50letnico redovništva. Dne 11. oktobra je na Dunaju obhajal 50letnico redovništva v minoritskem samostanu č. g. P. Janez Sterbak. Slavljencec je bil rojen leta 1855 pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. Maturiral je skupaj z g. bogoslovnikom profesorjem Josip Zidanškom in rajnima gg. Jakob Hribernikom, dekanom v Braslovčah in Anton Gabronom, znanim koroškim duhovnikom. Leta 1878, 11. oktobra, je vstopil v minoritski red. Od leta 1883 dalje je deloval na Dunaju, kjer je bil ves čas izredno priljubljen. K svojemu jubileju je prejel številne čestitke od blizu in daleč, celo iz Anglije in Amerike. V priznanje njegove delavnosti je tudi cerkveno visoko spoštovan in odlikovan. Nas pa to še najbolj veseli, da ves ta čas ni pozabil nas rojakov in slovenske besede, ter je zvest naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Častitamo in kličemo: Bog vas ohrani še mnogo let!

Požar v Apačah. Preteklo nedeljo popoldne je v Apačah pogorelo gospodarsko poslopje župnika g. dr. Potzingerja. Gasilcem se je posrečilo, požar kmalu pogasiti.

Proč s ponočnim kožuhanjem! Že zadnjič smo morali poročati o žalostnem dogodku iz ormoške okolice, ko je pri kožuhanju nastal pretep in je mlad fant moral — prezgodaj umreti. Pa so v drugih krajih tudi taki fantje, žalibog! Pri Sv. Križu ob Krki je eden fant po končanem kožuhanju svojega tekmeča pričakal in ga obstrelil v nogo. Do pretepa je prišlo tudi v Malem Obrežu pri Dobovi, kjer sta dve skupini fantov trčili skupaj pri kožuhanju. Iz pretepa je eden odnesel popolnoma razbito glavo. — O teh nerodnostih se poroča, koliko pa jih je, o katerih se ne poroča. Pa se te neumnosti leto za letom ponavljajo pri ponočnem kožuhanju. Pravijo, da je prav, če se ponoči kožuha, ker pridejo ljudje zastoj skupaj. Tega pa nič ne računiš, kaj te stane eno in drugo za tak večer. Pa to bi še naj bilo. Le, ko bi fantje pametni bili! Opustimo raje ponočno kožuhanje! Poznamo veliko kmetij, ki so to že storile, pa niso šle na boben! Ohranile pa so si svoje dobro ime! Noč ima svojo moč!

Suknjo je ukral, s skednja je pal in — umrl! Neki tatič je te dni v Ljubljani v neki kavarni ukradel gostu zimsko suktnjo in izginil. To je nekaj vsakdanjega v tem času. To pa ni, kar se je naprej zgodilo. Tat je šel na skedenj spat. Pa je s skednja padel in se težko ponesrečil. Uiti ni bilo mogoče — z zlomljeno hrbte-

nico. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnico. Tam pa je umrl.

V klet je padel in — umrl. V kleti na pristavi Mayerja iz Kranja so našli sedaj, ko so po več mesecih zopet prišli tja, mrtvo truplo. Ugotovili so, da je bil to neki zidar Grašič, znan dobrovoljček. Lezel je na šupo, pa je padel v klet. Ven ni mogel ali ni znal, ali pa je bil takoj mrtev, to se ne da dognati. Nepokopan je pač več mesecev počival v kleti.

Na Slovenskem se tudi hiše podirajo, tako so mislili oni dan v Kranju, kjer se je zgodila nesreča, da se je zrušila betonska stropna plošča in potegnila s seboj tri delavce. Dva sta se težje ponesrečila. Nesreča se je zgodila po krivdi delavcev, ker so ploščo preobtežili.

Še pse kradejo! V mariborski okolici so začeli že pse krasti. Tako je neki Muster ukradel lepega bernhardinca, ki je bil vreden do 500 Din, pa ga je prodal za 20 Din. Zdaj v ječi premišljuje svojo pasjo tatvino.

Slovenka — obsojena v Parizu na smrt! Pretekli teden je bila obsojena na smrt pod giljotino (obglavljenje s sekiro) neka Pepca Kureševa, ker je umorila 14letno deklico Karmen. Ta deklica je bila edina priča njenih tatvin. Kureševa je bila že doma delomrzna, šla je proti volji staršev po svetu. Tam se je izgubila, živela na dnu grešnega življenja in konečno našla smrt — pod sekiro. Strašna ušoda propadlega dekleta!

Mati lastno hčer umorila. V vasi Krnješevci blizu Zemuna je kmetica Katarina Pukarovič bila zelo jezna na hčer, ker se je hotela poročiti z ogstilničarjevim sinom Ivanom Vugočem. Ko nekega večera ni bilo hčerke domov, je šla mati v gostilno in jo tam našla. V svoji neukročni jezi se je vrgla na njo in jo na mestu z nožem zabolala. Kaj zlega ne napravi grešno življenje in prehuda jeza!

Prvi ženski advokat v Jugoslaviji je preteklo soboto nastopil v Zagrebu. Ta je gospodična dr. Mira Winter. Takoj pri prvem nastopu je imela uspeh. Nekateri sodniki pa se tega bojijo, če bodo ženske advokati, da bodo razprave strašno dolgo trajale.

V cerkvi — znorela! Preteklo nedeljo je v Zagrebu v jezuitski cerkvi neka mlada dama v hipu znorela, začela divje vpiti in razbijati. Policija jo je odpeljala. Pa ni dobro pazila na njeno gibanje in kar na lepem je začela — policista pretepati, da so jo komaj ukrotili.

Tovarna je zgorela v Zemunu pretekli teden. Tovarna je izdelovala sukno. Škode je do 8 milijonov Din, a je bilo vse zavarovano.

Koliko otrok umrje v naši državi. Dognalo se je, da umrje v naši državi od 100 rojenih otrok 20 do 25 že kot dojenčki, 25 do 30 pa do 15. leta. Ena tretjina mrličev v državi je leto za letom iz vrst otrok, dočim je v drugih evropskih državah komaj le ena četrtnina.

Politične novice.

Pol milijona za umor dr. Korošca! Ne samo dr. Mogorovič, tudi drugi sedaj odkrivajo tajne in grozne načrte, ki so se kovali v vrstah samostojnih demokratov zoper dr. Korošca. Na nekem shodu je Svetozar Stefanovič povedal: Ko sem bil še tajnik oblastnega odbora Orjune, je prišel nekega dne k meni gospod v kmetški obleki, ki se je predstavil kot tajnik samostojno-demokratske organizacije. Ponudil je meni in enemu mojemu tovarišu pol milijona dinarjev in zasigurano prosto pot v tujino, ako izvršim napad na dr. Korošca. Tega pa nisem hotel in sem vso stvar povedal Davidoviču, ta pa kralju. — Že smo malo dalje. Že vemo, komu se je naročilo. Dožene naj se, kdo je bil tisti »gospod v kmetški obleki«, tisti tajnik! Ne vprašujmo! Prihodnjo nedeljo ga bo »Jutro« priobčilo z rdečekrvavimi lisami. Ali ga morda ne bo? — In pol milijona bi dobili morilci! Od kod in od koga? Vse to bo »Jutro« poročalo, pa tetka »Domošina« ali pa stric »Kmetijski list«.

Pri Sv. Juriju na ščavnici je bil predpreteklo nedeljo zbor SLS. Zborovanju, ki je bilo prav dobro obiskano, je predsedoval Franc Horvat, predsednik krajevne organizacije SLS. Narodni poslanec dr. J. H o h n j e c je pojasnil politične razmere v državi ter raztolmačil cilje sedanje vlade dr. Korošca, ki je svetojurjevski rojak. Zborovalci so svojega slovečega rojaka z navdušenimi vzkliki pozdravili. Dr. Hohnjec je razsvetlil borbo in agitacijo združenih samostalnih demokratov in samostojnih kmetijcev, ki pravzaprav ne vedo, kaj delajo. Narodni poslanec je tudi obširno govoril o namenih in naporih sedanje vlade za povzdigo narodnega gospodarstva. Na predlog predsednika Horvata je bila enoglasno sprejeta resolucija, v kateri se je izrazilo popolno odobravanje politike in dela poslanca dr. Hohnjeca in drugih vseh poslancev Jugoslovanskega kluba ter popolno zaupanje vladi dr. Korošca.

Od Sv. Štefana pri Žusmu. Dne 30. septembra je bil pri nas narodni poslanec V r e č k o, ki nam je poročal o političnem položaju. Shod je bil zelo dobro obiskan ter se je zelo obnesel. —

Narodni poslanec g. Franjo Žebot nam javlja, da ga do začetka meseca novembra ne bo ne v Mariboru, ne v Beogradu. Odpotoval je v Prago na posvetovanja čehoslovaških in jugoslovanskih poslancev. Shode bo prirejal, ko se vrne iz Prage.

Hrvaški invalidi — zoper Radičal Preteklo nedeljo je sklical v Zagrebu neki Rudolf pl. Mattanich invalide na žalobno spominsko slavnost po pok. Radiču. Invalidi pa so po svoji organizaciji sporočili članom, da se te spominske slavnosti naj nihče ne udeleži. In res — pl. Mattanich je ostal — sam, niti eden invalid ni prišel. Invalidi vedo, da so radičevci krivi, ker se invalidno vprašanje še do zdaj ni povoljno rešilo.

Zagrebski župan — odstopil! Zagrebski župan Heinzel je sklenil odstopiti, ker mu očitajo vse mogoče reči. Dejstvo pa je, da bi nekateri radi drugega, še bolj hrvaškega župana. Torej so se Hrvatje po malem začeli med seboj kregati.

Razkol v Orjuni. Pa zadnji proslavi preboja solunske fronte se je prebodla tudi orjunska fronta. Orjuna se je razklala na dva dela, ki se zdaj krepko med seboj dajeta. »Kraljestvo, ki je razdeljeno samo v sebi, bo razpadlo...«

Hrvatski kmetje nočejo Pribičevića! Radičev poslanec kmet Kovačević je izjavil javno, da on nikdar kot Hrvat ne more sprejeti komande g. Svetozarja Pribičevića nad Hrvati. Kovačević je bil takrat, ko sta bila Pašič in Pribičević skupno na vladi (leta 1925) aretiran z drugimi voditelji vred. Kovačevića so tedaj orjunci tako pretepali, da se je onesvestil. V zaporu so ga položili večkrat na stol in so ga s palicami tako batinali, da so se mu rane mesece in mesece gnobile. In tako se ni godilo samo Kovačeviću, ampak mnogim in mnogim! Če bi sedaj prišel Pribičević do moči in vlade, bi se to »delo« nadaljevalo. Vsi pametni Hrvatje pravijo: »Sam Bog nas varuj Pribičevića!« — Tudi mi Slovenci smo enako kakor Hrvati pod PP-režimom čutili njegovo okrutost. Orjuna, Pribičevićeva garda, je pobijala, pretepavala in strahovala vsakega, kdor ni hotel trobiti v samostojni demokratski rog. To so žalostni spomini! In ker Pribičevića in njegovega Žerjava ter Pivka nočejo na vlado, radi tega Pribičević in zaslepljeni Radičevci divjajo proti vladi dr. Korošca. Mislimo, da se bodo kmalu naveličali!

Krvav političen shod je bil preteklo nedeljo v Cetinogradu. Shod so priredili pristaši Radiča in Pribičevića, prišli pa so na shod tudi drugi. Prvih je bilo na tisoče, nasprotno mislečih pa kakih 20. Vsled medklincev je nastal spor in pretep. In radičevci danes vpijejo, da so se morali braniti pred nasiljem, ko so one med klicarje pobili. Kakšno nasilje 20 — 2000!

*

Večerni komercialni tečaj v Mariboru. Društvo zasebnih trgovskih na stavljencev v Mariboru otvori s 5. no vembrom t. l. večerni komercialni tečaj, kateri je namenjen pred vsem osebam, ki se pripravljajo za vstop v privatne službe, ali pa so že v službah, a si želijo kot obiskovalci(ke) večernih komercialnih tečajev razširiti in poglobiti svoje trgovsko znanje. Predavanje se vrše ob večernih, pri zadostni udeležbi tudi ob popoldan danskih urah. Poučevalo se bo: enostavno, dvostavno in ameriško knjigovodstvo, trgovsko računstvo, nauk o menicah in trgovini, slovensko in nemško korespondenco, slovensko in nemško stenografijo ter strojepisje. Otvorili se bodo tudi še specialni tečaji za hrvaščino, slovenščino, nemščino ter esperanto. Tečaj bo trajal 6 mesecev, vsaki dan od 18.

ali 19. ure dalje. Vpisnina znaša Din 20, šolnina pa za vse predmete 300 D mesečno. riglašenci obiskujejo lahko tudi posamezne predmete, za kar pa znaša honorar mesečno 60 D. Takse za končni izpit ni. Po zaključnem izpitu dobijo obiskovalci izpričevala. Društvo bo brezplačno posredovalo obiskovalcem za nastavitvev. Prijave z atečaj sprejema dnevno od 8. do 12. ure g. Pelikan, Ljudska tiskarna v Mariboru, Sodna ulica 20. 1274

Zdravnica dr. Klara Kukovec sprejema od 1. oktobra t. l. naprej v Mariboru, Krekova ulica št. 18, I. nadst. (blizu gimnazije). 1194

Suhe gobe, fižol in jabolka kupuje po najvišjih cenah Anton Fazarinc, Celje. 1276

Dijaška kuhinja v Mariboru je meseca avgusta in septembra prejela naslednje podpore: Franc Ogrizek, župnik v pokouju v Vojniku, 20 Din; Marko Sagaj, župnik v Breznu, 10 Din; dr. Fran Hojnik, odvetnik, poravnina 100 Din; okrajni zastop v Slov. Bistrici, 300 Din; okrajni zastop v Rogatecu, 1000 Din; Miha Horvat zbral na sedmini pokojnega Franca Simoniča iz Drstelja pri Ptujju 100 Din; okrajni zastop v Gornji Radgoni 1000 Din. Vsem darovalcem najlepša zahvala!

NAŠA DRUŠTVA

Sv. Trojica v Slov. gor. Orlovski odsek priredi v nedeljo, dne 28. t. m., v samostanski dvorani srečolov ob treh popoldne. Pred žrebanjem sreč bo nagovor br. predsednika in šaloigra v treh dejanjih »Zdravnikov strežnika«. Uljudno vabi — odbor.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Našo novo gasilno društvo priredi v nedeljo, dne 21. t. m., veselico in sicer šaloigro »Dr. Vsezal in njegov sluga Stipko Tiček, v društveni dvorani. Prosta zabava s trgatvijo pa v prostorih g. Perko. Vsi prijatelji smeja in poštene zabave se prav uljudno vabijo! Sodeluje šentlenartska godba na pihala in lok. Začetek takoj po večernicah in se vrši v vsakem vremenu. Uljudno vabi — ogor.

Sv. Andraž v Slov. gor. Prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 21. t. m., ob treh popoldne, igro »Don Fernando«, v treh dejanjih in »Pri gospodi« v dveh dejanjih, združeno z vinsko trgatvijo v društveni dvorani. Iskreno vabljeni!

Gornja Radgona. Dekliška zveza obhaja v nedeljo, dne 21. t. m., 25letnico obstanka. Praznovala bo ta dan z misijonsko prireditvijo v posojilnični dvorani. Na sporedu je govor, deklamacije in igra »Ukradeni biseri« v petih dejanjih ter lepim prizorom. Vsi prijatelji mladine in misijonov prav iskreno vabljeni!

Tremerje pri Celju. Tukajšnji orlovski odsek priredi v nedeljo, dne 21. t. m. ob pol treh popoldne igro »Babilon«, to je šaloigra s petjem v petih dejanjih. Sodeluje godba. Vsi prijatelji poštene zabave vabljeni! Bog živi!

Henrik Sienkiewicz, »Potop«, II. del. Iz poljščine prevlel dr. R. Mole. 496 strani. Broširan izvod stane 100 Din, v platno vezan 124 Din, poštnina 5 Din. Dobi se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Če je povest »Z ognjem in mečem« najboljša Sienkiewiczova povest, je »Potop« najživahnejša in polna najrazličnejših nedosegljivih epizod, pisana napeto od začetka do kraja.

ŠIRITE »SLOV. GOSPODARJA«!

GOSPODARSTVO

Sadite sadno drevje! Zdaj, dokler zemlja ne zmrzne, je čas, da sadimo sadno drevje. Sadno drevesce, ki je čez poletje rastle, sedaj počiva. Zato se ga lahko presadi. Zapomnimo pa si sledeče za zasaditev sadnega drevoja: 1. Sadno drevje sadimo zato in tako, da nam bo rodilo ono sadje, ki ga lahko prodamo. Zato ne kupujemo kar povprek drevesca, ampak jih izberimo in sicer ono sadno drevje, ki nam daje lep, barvan, zdrav in trpežen sad. 2. Sadno drevje kupujemo tam, kjer vemo, da so ga dobro vzredili. Drevesca ne smejo biti prestara, ne nad 4 leta, kar so bila pri tleh in ne nad dve leti, kar so bila pri vrhu pod krono cepljena. Kak meter nad zemljo naj bo drevesce vsaj 6—8 cm v obsegu debelo. Deblo mora biti ravno, proti kroni zoženo ter zdrave in gladke kože. Dobro pogledj drevesce na korenine, ki jih mora biti vsaj 4 do 6 z malimi koreninami. Pazi, če ni na koreninah krvave uši. Če je, takoj razkuži s tobačnim ekstraktom. Pogledj drevesce na krono, kako mu je zrastle. Biti mora enakomerna, z močnimi in vsaj polmeterskimi vejami. 3. Podrobna navodila, kako poroča, dobiš v »Sadjarju« in »Sad-sadiš in katera vrsta se ti najbolj pri nem izboru«. To sta dve knjigi, ki bi jih posebno letos, ko je sadje dalo lepe novce, kupili vsi oni, ki so lahko sadje prodajali. Oni pa, ki so letos bolj žalostno gledali, ko niso imeli sadja, pa še tem bolj te knjige potrebujejo, da bodo znali bolj čuvati drevje in pripravljati sadje. Knjigi se naročata v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in staneta: »Sadjar« 80 Din, »Sadni izbor« pa 95 Din in poštnina.

Podružnica sadjarskega in vrtnarskega društva v Ljutomeru vabi na zanimivo predavanje o vrtnarstvu, katero bode imel profesor kmetijske šole v Št. Juriju ob južni žel. gospod Vardjan v nedeljo, dne 28. t. m., v osnovni šoli v Ljutomeru. Začetek po 8. maši ob pol 9. uri dopoldne. Pridite vsi člani in članice, posebno pa gospodinje in dekleta. — Popoldne se vrši vrtnarsko predavanje tudi na C v e n u v šoli.

*

Skrbimo za zdrave hleve! V zimskem času se najbolj pojavljata dve slabi lastnosti marsikaterega hleva: da je mokrotan in pa soparen. Take hleve na prav priprost način napraviš zdrave. Treba je napraviti zračenje. Predere se strop, napravi se kakor kak dimnik podobno cev iz desk. Napravljena pa mora biti cev iz dvojnih desek, da se sopara že v cevi ne ohladi, ampak da odhaja iz hleva. Hlev ne bo več soparen in vlaga bo manj škodljiva. Živini pa prav dobro dene dober zrak! — Poleg zraka pa je tudi zelo važno za vsak hlev, da ima dnevne svetlobe. Živina ljubi svetlobo, ker ji koristi. Izkušnje so dokazale, da so krave veliko boljše